

Els tres porquets i el vent ferotge

En un país molt llunyà en què els animals parlen, ballen i canten, hi havia tres porquets que vivien amb la seva família en un poblet. Feia temps que volien viatjar, conèixer món i fer fortuna, així que un dia es van acomiadar de la família i dels veïns i van començar la seva aventura.

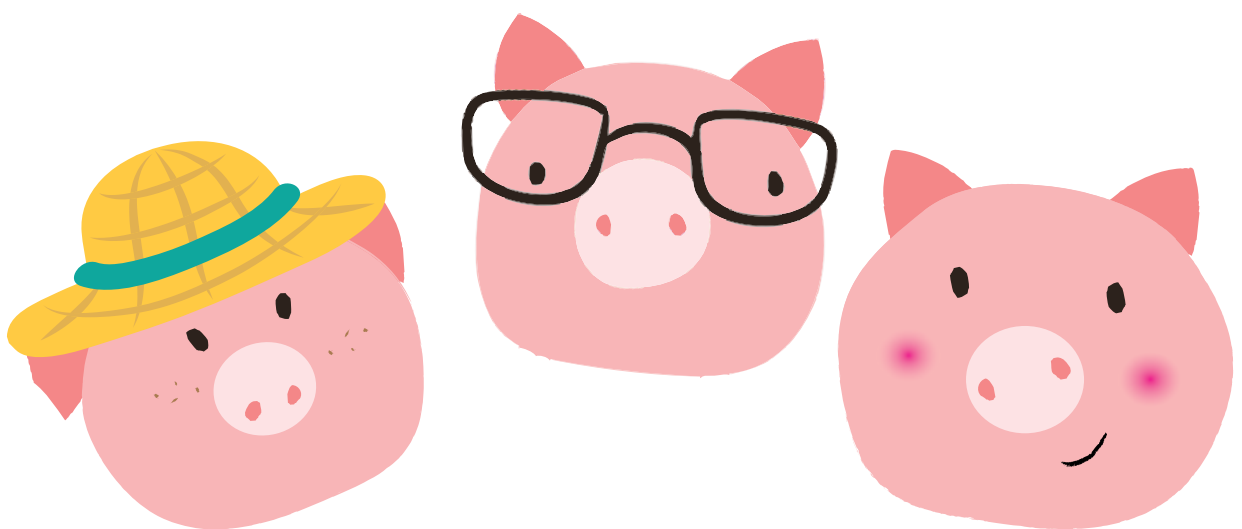
La seva mare, que era conductora d'ambulàncies i sabia molt d'emergències, els va dir:

—Aneu amb compte perquè s'acosta la temporada de tempestes i d'aquí a uns dies arribarà un tornado terrible anomenat Llop. Us heu d'aixoplugar bé per protegir-vos-en.

—Qui té por del vent ferotge? —va preguntar el germà gran.

—Qui té por del vent ferotge? —van contestar els dos germans tot cantant.

I tots tres se'n van anar taral·lejant i saltant, perquè no tenien por del vent ni de la tempesta.

Després de caminar molt van arribar a un lloc on van veure que els agradaria viure un temps: era a prop d'un riu, al costat d'un bosc, i hi havia un prat amb moltes flors.

—Em sembla que hauríem de fer cas de la mare i buscar la manera de protegir-nos. Us sembla bé que ens fem una casa? Jo he estudiat arquitectura i sé fer cases sòlides i resistents —va proposar el germà gran.

—Em sembla bé —va dir el mitjà—, però no em ve de gust carregar ciment i maons. Aquí hi ha molts arbres, així que em faré una cabana de fusta, tal com em van ensenyar als campaments d'estiu.

—D'acord —va dir el petit—, però tallar llenya és avorrit. Jo em faré una casa de palla amb tota aquesta herba que hi ha al prat. Ho vaig veure en un tutorial d'Internet: casa meva serà suau i còmoda i farà olor d'herba i de flors. A més, l'acabaré abans que vosaltres i podré sortir a explorar.

—Em sembla que seria millor fer una casa resistent, però respectaré la vostra decisió. Si necessiteu ajuda, dieu-m'ho —va oferir el germà gran.

Així que tots tres es van posar mans a l'obra: el germà gran va fer un plànol de la seva caseta, petita però sòlida, amb una xemeneia i resistent al vent. Després va buscar tots els materials que li calien i va començar a construir, lent i segur.

El germà mitjà va anar al bosc a buscar branques i troncs. Els va ordenar per mides perquè la casa quedés ben bonica i els va clavar ben fort perquè no caiguessin. La casa li va quedar preciosa i va despertar l'admiració dels seus dos germans.

El germà petit va recollir tota la palla seca que hi havia al prat. N'hi havia moltíssima i va poder-se fer una casa ben gran, flonja i suau. La va guarnir amb flors i, com que va acabar el primer, se'n va anar a jugar a la vora del riu. Els seus germans el van veure anar-se'n mentre continuaven treballant. Van sospirar, perquè també volien jugar una estona.

Quan el germà gran estava acabant els últims detalls de casa seva, va començar a bufar una brisa suau.

—Germans, entreu a les cases, perquè em sembla que ve el tornado Llop.

—Qui té por del vent ferotge? —li van contestar enjogassats. Però al cap d'uns quants minuts, la brisa s'havia convertit en un aire molt incòmode per jugar, així que es van refugiar dins de les cases.

El vent havia vingut del nord, travessant deserts de gel on no hi havia res amb què jugar, i estava desitjant aixecar coses al seu pas, espantar els animals del país i causar el caos. Li encantava el caos. Era un vent fred i ferotge.

—Auuu —va xiuxiuejar el vent en acostar-se a la caseta de palla. Ho va dir baixet, perquè va pensar que no hauria de fer gaire esforç per ensorrar-la.

—Qui té por del vent ferotge? —cantava el germà petit mentre descansava al seu còmode llit de palla.

—Auuuuii —va repetir el vent mentre colpejava suaument la casa de palla. En va tenir prou amb un petit remolí perquè tots els brins de palla i totes les flors de la casa sortissin volant. El porquet va quedar tremolant de fred i por sense res que el protegís.

—Corre, vine a casa meva! —va dir el germà mitjà.

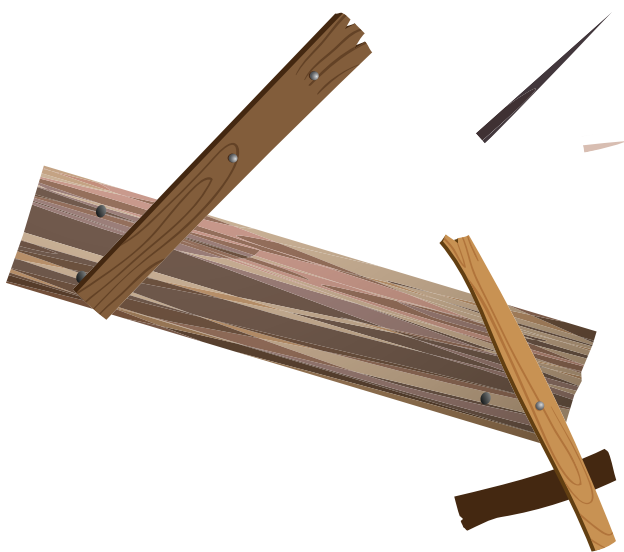
Tots dos germans es van refugiar a la casa de fusta, molt còmodes en uns balancins que el mitjà havia pogut fer amb la fusta que sobrava. Era un porquet molt aficionat al bricolatge.

—Auuuuuu-uu-uu —va començar a udolar el vent, a qui li agradava posar-se dramàtic quan ensorrava cases.

—Qui té por del vent ferotge, vent ferotge? —van cantar tots dos germans alhora.

—Vosaltres, em tindreu por —va pensar el vent, que ja començava a enfadar-se—. Auuuuuuu! —cridava amb ràbia mentre feia tot de girs i s'esmunyia per una finestra. Un cop dins de la casa, va rebotar contra les parets i les va deixar reduïdes a estelles.

Tots dos germans ploraven desconsolats: per què havia hagut d'arribar un vent tan fred, tan dolent i tan ferotge?

Van córrer cap a la casa del germà gran, que els estava esperant preparat:

—Afanyeu-vos: claveu aquestes posts a les finestres, perquè el vent no hi passi, i poseu aquests sacs de sorra a la porta. Això l'aturarà. —Per animar els seus germans, cantava “Qui té por del vent ferotge” mentre escalfava a la llar de foc una olla de xocolata desfeta perquè s'escalfessin.

El vent es va aturar un moment abans d'atacar la casa de maons i pedra del porquet gran. Volia agafar embranzida per fer-ho volar tot enlaire, molt molt enllà, i que els porquets s'espantessin molt.

—AUUUUUUUUU! —va udolar amb força mentre s'arremolinava a tocar de la casa—. AUUUUUUUU!!!! —va cridar amb tota la seva fúria mentre colpejava els murs, que romanien fermes.

—Auuuuuuu! —va exclamar contra les finestres, que no van cedir.

—AAAAAAAUUUUUU! —va xisclar contra la porta, que no es va bellugar ni una mica.

—Au-au-AU-AUUUUU —va insistir mentre feia voltes, desesperat, a la casa.

iAAAAUUUU!

Els tres germans, en veure que el vent no aconseguia fer malbé casa seva, es van anar animant i cantaven i reien:

—Qui té por del vent ferotge? Qui té por del vent ferotge, vent ferotge, vent ferotge?

—AUUUUUIIIII! —va bramar el vent mentre feia un últim intent: entrar per la xemeneia.

En baixar per la xemeneia, el vent (que ja estava cansat de tant udolar i fer voltes) va anar a petar de cara amb l'olla de xocolata desfeta. Llavors, de sobte, es va convertir en un núvol de vapor i va sortir volant per on havia entrat, i va fugir cap al sud com una suau corrent càlida anomenada Llobató.

—El vent se n'ha anat? —va preguntar el germà petit.

—El vent se n'ha anat! —va dir, molt content, el germà mitjà.

—Auu-auu! Qui té por del vent ferotge? —van cantar tots tres.

Des d'aquell moment, tots tres germans es van esforçar molt per aprendre coses que els ajudessin a protegir-se en els seus viatges. Perquè al món trobarien vents ferotges, focs brutals, pluges despietades i mars embravits i sabien que calia conèixer les dificultats i aprendre a prevenir els danys. Perquè una cosa és una aventura i una altra, molt diferent, una emergència.

I allà on anaven, mai no es van oblidar d'enviar-li una postal a la seva mare.

Edició:
UNICEF Comitè Espanyol
www.unicef.es/educa

Els materials educatius, recursos i activitats sobre drets d'infància, desenvolupament sostenible i ciutadania global formen part del treball en Educació en drets i ciutadania global d'UNICEF Comitè Espanyol, que anteriorment han estat publicats sota la marca Enrédate i al web www.enredate.org. Els judicis i opinions expressats no representen necessàriament el punt de vista d'UNICEF.

UNICEF promou els drets i el benestar de tots els infants en tot allò que fem. Amb els nostres aliats, treballem a 190 països i territoris per transformar aquest compromís en accions pràctiques, centrant els nostres esforços en arribar especialment als nens i nens més vulnerables i exclosos per a benefici de tots els infants, siguin on siguin.

cooperación
española

Aquesta publicació forma part d'un projecte finançat per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament (AECID). El contingut d'aquesta publicació no reflecteix necessàriament l'opinió d'AECID.

Aquesta publicació ha estat creada sota una llicència Creative Commons Atribución- NoComercial- SinDerivar 4.0 Internacional, excepte per aquells continguts en el què es defineix un altre tipus de llicència.

Il·lustracions basades en originals de freepik.com